

DECIZIA nr.142/08.06.2021

privind soluționarea contestației formulată de doamna X,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr.MBR-REG/18.05.2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice cu adresa nr...../17.05.2021 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București sub nr.MBR-REG/18.05.2021 asupra contestației formulată de doamna X cu domiciliul în București, str. nr....., sector 6.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația sector 6 a Finanțelor Publice sub nr...../11.05.2021, îl constituie Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 emisă de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice, comunicată contribuabilei prin poștă în data de **26.04.2021**, prin care s-a stabilit diferență de impozit stabilită în plus în sumă de lei.

Având în vedere dispozițiile art.268 alin.(1), art.269, art.272 alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de doamna X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-au constatat următoarele:

I. În susținerea contestației doamna X aduce următoarele argumente:

- dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale pentru anul 2015 s-a prescris la data de 1 ianuarie 2021. Contestatoarea consideră că termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale pentru anul 2015 a început să curgă la data de 1 ianuarie 2016, conform art.91 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală în vigoare în 2015 și s-a împlinit la data de 1 ianuarie 2021 conform art.91 alin.(1) din același act normativ. De asemenea, contestatara invocă și prevederile art.93 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală în vigoare în 2015;

- Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 și Referatul privind estimarea bazei de impunere nr...../29.03.2021 emise de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice sunt netemeinice și nelegale.

Contestatoarea invocă prevederile art.66 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal în vigoare în anul 2015 considerând că organul de administrare fiscală a stabilit în anul 2021, în mod arbitrar, atât baza de impunere cât și impozitul pe un presupus venit realizat în anul 2015 din tranzacții cu titluri de valoare, venit despre care susține că nu are cunoștință. De asemenea, doamna X consideră că i-a fost încălcat dreptul de a fi ascultată, drept prevăzut de art.9 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală întrucât nu i s-a comunicat Referatul privind estimarea bazei de impunere nr...../29.03.2021. Contestatoarea consideră că pentru a putea depune declarația de venit pe anul 2015 trebuia să i se comunice venitul realizat, să i se acorde termenul legal pentru redactarea și depunerea declarației de venit și abia apoi organul fiscal să emită decizia de impunere din oficiu.

În concluzie, contribuabila solicită anularea actului atacat.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021, Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina contribuabilei diferență de impozit stabilită în plus în sumă de lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii și prevederile legale în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale puteau stabili din oficiu obligații fiscale în sarcina doamnei X, în condițiile în care acesta nu a depus declarația 200 pentru anul 2015 în ceea ce privește veniturile realizate din România.

În fapt, conform documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că doamna X figurează înscrisă în evidențele fiscale cu venituri din transferul titlurilor de valoare, obținând un câștig în sumă de lei de la plătitorul de venit A SA care a depus Declarația informativă privind impozitul reținut pe veniturile cu regim de reținere la sursă (formular 205) nr...../23.02.2016.

Urmare nedeunerii Declarației privind veniturile realizate din România (formular 200) pentru anul 2015 organele fiscale au emis Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 prin care au stabilit în sarcina contribuabilei diferență de impozit stabilită în plus în sumă de lei.

Anterior, Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a transmis Notificarea privind nedeunerea în termen a declarației de venit nr...../26.01.2021, notificare comunicată prin poștă cu confirmare de primire semnată în data de 22.02.2021 la care contestatara nu a dat curs.

În drept, potrivit dispozițiilor art.83 și art.84 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru anul fiscal 2015:

“Art. 83 Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen”.

“Art. 84 Stabilirea și plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(...)

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Având în vedere prevederile legale anterior invocate, rezultă că:

- contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului;
- organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite în acest sens o decizie de impunere, pe care o comunică contribuabilului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

De asemenea, potrivit art.83 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 83 Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor și al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(...)

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație”.

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că în cazul contribuabililor care aveau obligația declarării veniturilor obținute și nu și-au îndeplinit această obligație, conform legii, organul fiscal are obligația de a stabili din oficiu impozitele, taxele și contribuțiile datorate bugetului general consolidat prin emiterea unei decizii de impunere pe care o comunică contribuabilului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Prin Declarația informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit (formular 205) nr...../23.02.2016 A SA a declarat câștigul realizat de doamna X în sumă de lei.

Prin Notificarea privind nedepunerea în termen a declarației de venit nr...../26.01.2021 Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a informat contribuabila cu privire la neîndeplinirea obligației de depunere a declarației privind veniturile realizate din România (formular 200) pentru anul 2015, notificare comunicată prin poștă cu confirmare de primire semnată în data de 22.02.2021 la care contestatara nu a dat curs.

Prin Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 emisă de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice s-au stabilit următoarele:

- Venit/câștig net anual impozabil = lei;
- Impozit anual datorat = lei;
- Obligații stabilite privind plățile anticipate = lei;
- Diferență de impozit stabilită în plus = lei.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei niciuna dintre motivațiile contribuabilei, având în vedere următoarele considerente:

1. Referitor la prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale pentru anul 2015:

Potrivit dispozițiilor:

- art.3 alin.(2) și art.347 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(...)

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori”.

„Art. 347. Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

- art.6 alin.(4) din Codul civil:

„Art. 6 (4) Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.”

Din coroborarea dispozițiilor legale anterioare rezultă că prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale începută și neîmplinită la data de 01.01.2016, data intrării în vigoare a Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și, implicit, data abrogării O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, este supusă în întregime dispozițiilor legale care a instituit-o, adică reglementărilor prevăzute în O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală. În același sens este și punctul de vedere exprimat de Direcția generală legislație Cod procedură fiscală și reglementări nefiscale și contabile prin adresa nr.712271/2016, atașata la dosarul cauzei.

Astfel, conform:

- art.23, art.91 și art.92 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

„Art. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel”.

„Art. 92 Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător”.

În speța supusă soluționării sunt incidente și prevederile:

- art.1 și art.41 - Anexa nr.1 din Decretul nr.195/16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, determinat de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2:

„Art. 1 Se instituie starea de urgență pe întreg teritoriul României pe o durată de 30 de zile”.

„Art. 41 Prescripțiile și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit prezentului decret”.

- art.1 din Decretul nr.240/14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României:

„Art. 1 Începând cu data de 15 aprilie 2020, se prelungește cu 30 de zile starea de urgență pe întreg teritoriul României, instituită prin Decretul nr.195/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.212 din 16 martie 2020”.

- art.XII alin.(5) și art.XIII alin.(1) din OUG nr.48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, s-a stipulat:

„Articolul XII (...) (5) Termenele de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale și de a cere executarea silită, precum și cel al contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale, prevăzute de Codul de procedură fiscală, se suspendă sau nu încep să curgă până la împlinirea termenului prevăzut de art. XIII alin.1”.

„Articolul XIII (1) Aplicarea prevederilor art.XI și XII încetează la 30 de zile de la data încetării stării de urgență”.

În ceea ce privește termenul prevăzut de art.XIII alin.(1) din O.U.G. nr.48/2020, se reține că acesta a fost modificat ulterior, după cum urmează:

- de art.III alin.(2) din O.U.G. nr.90/2020 pentru modificarea O.G. nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și modificarea altor acte normative, care a prevăzut:

„Art. III (2) Termenul prevăzut la art.XIII alin.(1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul

*Oficial al României, Partea I, nr.319 din 16 aprilie 2020, **se prorogă până la data de 25 iunie 2020 inclusiv***.

- de art.VI alin.(2) din O.U.G. nr.99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, care a stipulat:

„Art VI (2) Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv”.

- de art.24 din O.U.G. nr.181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, care a stipulat:

„Articolul 24 (1) Termenul prevăzut la art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, precum și termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare, astfel cum au fost prorogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2020, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, se prorogă până la data de 25 decembrie 2020 inclusiv.

Având în vedere prevederile legale, mai sus citate, rezultă că prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili creanțe fiscale reprezentând diferențe de impozit pe venit aferente anului 2015 **a fost suspendată 285 de zile**, începând cu data de 16.03.2020 (data instituirii stării de urgență pe teritoriul României) și până la data de 25.12.2020, inclusiv.

Prin urmare, la data emiterii Deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021, **dreptul organelor fiscale de a stabili creanțe fiscale reprezentând diferențe de impozit pe venit aferente anului 2015 nu era prescris**, creanțele fiscale individualizate prin actul administrativ fiscal contestat, fiind stabilite înăuntrul termenului de prescripție.

2. Referitor la netemeinicia și nelegalitatea Deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 și a Referatului privind estimarea bazei de impunere nr...../29.03.2021 emise de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice.

Prin Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitului pe venit la persoanele fizice și a modelului și conținutului formularelor “Decizie de impunere din oficiu”, aprobată prin O.M.F.P. nr.1393/2006 se stabilesc următoarele:

“1. Organul fiscal competent are dreptul de a stabili din oficiu impozitul pe venitul net anual impozabil, pe fiecare sursă și categorie de venit, în situația în care contribuabilul nu depune declarația de venit la termenul prevăzut de lege. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. (...)

2. Impunerea din oficiu a obligațiilor fiscale se face prin estimarea bazei de impunere. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, urmărindu-se stabilirea unei baze de impunere estimată cât mai apropiată de cea reală.

La estimarea bazei de impunere se vor avea în vedere toate documentele și informațiile relevante pentru impunere aflate la dispoziția organului fiscal, primite de la

alte organe fiscale, de la plătitorii de venit sau direct de la contribuabili, precum și din alte surse, cum ar fi:

a) documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului, referitoare la perioade de raportare privind anul în curs sau anii anteriori, după caz:

a.1) declarații fiscale:

a.1.1) declarații estimative;

a.1.2) declarații speciale sau declarații de venit global din anii precedenți;

a.1.3) contracte de închiriere/subînchiriere/arendare;

a.1.4) declarații informative depuse de plătitorii de venituri;

a.1.5) declarații privind venitul estimat pentru asociațiile fără personalitate juridică;

a.1.6) declarații anuale de venit pentru asociațiile fără personalitate juridică;

a.1.7) declarație privind veniturile din străinătate;

a.2) rapoarte de inspecție fiscală;

(...)

3.4. Câștigul anual din transferul titlurilor de valoare

Pentru tranzacțiile de titluri de valoare pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii impozitului la sursă, organul fiscal stabilește din oficiu impozitul pe câștigul anual la nivelul plăților anticipate reținute de către plătitorii de venit în cursul anului pentru care se face impunerea din oficiu, pe baza datelor din declarațiile informative depuse de plătitorii de venit.

Pentru tranzacțiile de titluri de valoare pentru care plătitorul de venit nu are obligația reținerii impozitului la sursă, organul fiscal stabilește din oficiu impozitul pe câștigul anual pe întregul portofoliu de titluri tranzacționate de contribuabili în anul fiscal de impunere, pe baza datelor din declarațiile informative depuse de plătitorii de venit”.

Prin urmare, prin Notificarea privind nedepunerea în termen a declarației de venit nr...../26.01.2021 Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a informat contribuabila cu privire la neîndeplinirea obligației de depunere a declarației privind veniturile realizate din România (formular 200) pentru anul 2015, notificare comunicată prin poștă cu confirmare de primire semnată în data de 22.02.2021 la care contestatara nu a dat curs.

Prin Referatul privind estimarea bazei de impunere nr...../29.03.2021 Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a procedat la stabilirea veniturilor din transferul titlurilor de valoare obținute de doamna X în sumă de ... lei pe baza datelor raportate de plătitorul venitului, astfel încât nu se pune problema emiterii unei decizii de impunere în mod arbitrar ci strict pe baza unor date certe existente în contul fiscal al contribuabilei.

Referitor la afirmația contribuabilei potrivit căreia a solicitat informații privind venitul realizat în anul 2015 din tranzacțiile cu unități de fond pentru care nu a primit răspuns, se reține că prin adresa nr...../05.05.2021 Administrația sector 6 a Finanțelor Publice a formulat răspuns transmis prin poștă cu confirmare de primire.

Drept pentru care, urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de doamna X împotriva Deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 emisă de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice prin care s-a stabilit diferență de impozit stabilită în plus în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art.83 și art.84 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2015, art.6 alin.(4) din Codul civil, art.23, art.83, art.91 și art.92 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art.1 și art.41 - Anexa nr.1 din Decretul nr.195/16.03.2020, art.1 din Decretul nr.240/14.04.2020, art.XII alin.(5) și art.XIII alin.(1) din O.U.G. nr.48/2020, art.III alin.(2)

din O.U.G. nr.90/2020, art.VI alin.(2) din O.U.G. nr.99/2020, art.24 din O.U.G. nr.181/2020, O.M.F.P. nr.1393/2006, art.3, art.279, art.347 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de doamna **X** împotriva Deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anul 2015 nr...../29.03.2021 emisă de Administrația sector 6 a Finanțelor Publice, prin care s-au stabilit diferențe de impozit stabilite în plus în sumă de lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.